

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.462 van 24 november 2011
in de zaak A. 202.457/XII-6760**

In zake: Kurt VANGOIDSENHOVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Johan Durnez en Erwin Goffin
kantoor houdend te 3050 Oud-Heverlee
Waversebaan 134 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 16 november 2011, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de Disciplinaire Raad Medisch verantwoorde sportbeoefening dd.04/11/2011”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 november 2011, om 10.30 uur.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Erwin Goffin en Evy Coremans, die verschijnen voor de verzoekende partij en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 27 september 2011 beslist de disciplinaire commissie medisch verantwoorde sportbeoefening wegens een inbreuk op artikel 24 van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch en ethisch verantwoorde sportbeoefening, te weten “zich als sporter niet te allen tijde onthouden te hebben van dopingpraktijken als vermeld in artikel 3 van voormeld decreet, meerbepaald door het bezit van diverse verboden stoffen en methoden (artikel 3, 6° van voormeld decreet) waaronder o.a. EPO en groeihormonen zoals blijkt uit een huiszoeking te Glabbeek, op 28 juli 2011”, dat verzoeker vanaf 27 september 2011 uitgesloten wordt verklaard voor een periode van vier jaar, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportmanifestatie als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en dat hem een administratieve geldboete van 5.000 euro wordt opgelegd.

Verzoeker tekent tegen deze beslissing hoger beroep aan.

3.2. Met de thans bestreden beslissing van 4 november 2011 “[b]evestigt [de disciplinaire raad] de bestreden beslissing met de enkele wijziging

dat de opgelegde uitsluiting voor een termijn van vier jaar aanvangt op 4 november 2011 en loopt tot en met 3 november 2015”.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Beoordeling van de derde schorsingsvoorwaarde

Uiteenzetting van het nadeel

5. Verzoeker doet in het inleidend verzoekschrift omtrent zijn nadeel gelden wat volgt:

“Aangezien verzoeker ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te lijden;
Dat hem immers door het verbod deel te nemen aan alle georganiseerde sportmanifestaties elke kans op enig succes in zijn wielercarrière gedurende vier jaren ontnomen wordt;
Dat verzoeker op heden dan ook geconfronteerd wordt met onbetwistbare en onmiddellijke schade in termen van zijn sportieve reputatie, nu de hem opgelegde sanctie hem ten onrechte kennelijk erkend als schuldig aan dopinggebruik, wat verzoeker zelfs niet ten laste werd gelegd;
Dat de uitvoering van de sanctie aldus leidt tot belangrijke financiële schade alsook en vooral tot een verlies van palmares en verminderde conditie en ervaring, die onmogelijk nadien kunnen hersteld worden;
Dat de Raad van State dan ook reeds eerder heeft aangenomen dat het opgelegde verbod een zware hypotheek legt op de komende wielerseizoenen van verzoeker en meteen op het verdere verloop van zijn professionele sportloopbaan, welk nadeel niet zal kunnen worden goedgeemaakt door een eventuele annulatie van de bestreden beslissing na een vernietigingsprocedure (R.v.St. 12 december 2005, nr. 152.523);

Dat zij eveneens reeds eerder aanvaardde dat een nakomende vernietiging de schade van een sportbeoefenaar niet ongedaan kan maken, omdat een annulatiearrest onvermijdelijk na de schorsingsperiode van 24 maanden zou komen en verzoeker gedurende twee jaar zijn geprefereerde sport, en zelfs andere sporttakken, niet zal kunnen beoefenen, zich onvoldoende zal kunnen voorbereiden en vervolmaken en aldus een 'genotschade' zal lijden, die op geen enkele wijze in natura zal kunnen worden hersteld; dat zij verder oordeelde dat een gebeurlijke schadevergoeding na een eventueel vernietigingsarrest zeer moeilijk te begroten zal zijn - hierbij de problematiek inzake de zogenaamde 'préjudice d'agrément' bij lichamelijke schade na ongeval indachtig en nooit het moreel en psychologisch leed dat verzoeker heeft ondergaan op adequate wijze zal kunnen herstellen (R.v.St. 4 maart 1997, nr. 64.967);

Dat ook verzoeker zich in een gelijkaardige situatie bevindt en ook hij bijgevolg een moeilijk te herstellen nadeel zal ondergaan bij tenuitvoerlegging van de sanctie."

Beoordeling

6. Voor zover verzoeker financiële schade aanvoert, verliest hij uit het oog dat deze in beginsel zeer wel herstelbaar is na een vernietigingsarrest en dat het hem toevalt om nauwkeurig de schade te becijferen, evenals de weerslag op zijn persoonlijke levensstandaard of gezinssituatie, ten einde de Raad van State ervan te overtuigen dat er reden is om in het concrete geval af te wijken van de regel. Verzoeker geeft evenwel geen enkele nadere toelichting in die zin, terwijl uit de stukken daarentegen afgeleid kan worden dat hij bediende is bij een internationaal expeditiebedrijf en daar een fatsoenlijk maandelijks inkomen heeft dat, zonder nadere informatie, mag doen veronderstellen dat hij er voltijds tewerkgesteld is.

Ook -vaste rechtspraak overigens van de Raad van State- levert de tijdelijke onmogelijkheid om een hobby of vrijetijdsbesteding uit te oefenen geen nadeel op dat de voor een schorsing vereiste graad van ernst vertoont, behoudens misschien in bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden waarvan het bestaan aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aannemelijk dient te worden gemaakt, hetgeen verzoeker nalaat zelfs maar te proberen.

De vraag of de aan verzoeker opgelegde sanctie hem “ten onrechte kennelijk erken[t] als schuldig” houdt verband met de ernst van de middelen, niet met het nadeel dat een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde is. Overigens loopt tegen verzoeker nog steeds een strafonderzoek wegens dopinggebruik, zodat de gevraagde schorsing de huidige reputatieschade niet kan ondervangen.

Waarom de sanctie verzoeker verhindert om nog individueel aan zijn conditie te werken, maakt verzoeker voor de Raad niet duidelijk.

Het arrest nr. 152.523 betreft, in tegenstelling tot verzoeker, een professionele sportbeoefenaar. De referentie aan die zaak is alleen reeds daarom niet ter zake.

Het arrest nr. 64.967 dateert uit een tijd toen de achterstand in de behandeling van beroepen bij de Raad van State nog zeer problematisch was. Ze is thans weggewerkt. Daarenboven verliest verzoeker uit het oog dat de duur van de annulatieprocedure mede in overweging werd genomen om een nadeel, waarvan de ernst was aanvaard, ook als moeilijk herstelbaar te achten. Thans is, als gezien, het ernstig karakter niet eens aangetoond. Ook uit dit arrest kan geen argument worden gepuurd.

7. Verzoeker toont met andere woorden niet aan dat het door hem geleden nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is, in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering niet kan worden ingewilligd.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren